

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

II. Referuntur verba Nicolai, simulque docetur locum ejus esse corruptum
ac mutilum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

mo viro Luca Holstenio. Illarum nos auctoritate vindicatorum Nicolaum sumus à suspicionem mendacij, simul ostensuri vicariatum Episcoporum Thesalonicensium incepisse à Damaso, sed à Siricio certa ratione firmatum fuisse.

II. Antequam verò illarum epistolarum testimoniis utamur, lubet heic describere locum ex epistola Nicolai, utpote qui manifestè respiciat ad epistolas editas in Collectione Holstenij. Sic igitur scribit Nicolaus ad Michaëlem Imperatorem in epistola secunda: *Oportet enim vestrum imperiale decus, quod in omnibus ecclesiasticis utilitatibus vigere audivimus, ut antiquum morem quem nostra Ecclesia habuit, vestris temporibus restaurare dignemini; quatenus vicem quam nostra sedes per Episcopos vestris in partibus constitutos habuit, videlicet Thesalonicensem, qui Romanae sedis vicem per Epirum veterem, Epirumque novam, atque Illyricum, Macedoniam, Thesaliam, Achaiam, Daciam ripensem, Daciamque mediterraneam, Moesiam, Dardaniam, & Praevalim, beato Petro Apostolorum principi contradicere nullus presumat, quæ antecessorum nostrorum temporibus, scilicet Damasi, Siricij, Innocentij, Bonifacij, Celestini, Sixti, Leonis, Hilari, Simplicij, Felicis, atque Hormisdæ sanctorum Pontificum, sacris dispositionibusangebatur. Quorum denique institutiones ab eis illis in partibus destinatas per nostros Missos, ut rei veritatem cognoscere queatis, vestre augustali potentia dirigere curavimus. Omisit hoc loco librarius nomen Anastasij Papæ, qui inter Siricium & Innocentium sedit, quem verò vices suas per Illyricum commisisse Anyfio Thesalonicensi Episcopo constat ex Innocentij epistola ad Anyfium. Sanè locum hunc Nicolai esse valde corruptum ac mutilum nemo est qui non videat.*

III. Nicolao succedat Ioannes III. qui ad Ignatium Patriarcham Constantinopolitanum scribens, Bulgariam, id est, Illyricum, à Damaso Papa & sequentibus Pontificibus informatam fuisse ait. Referenda sunt autem ipsa viri verba: *Nullus autem ignorat, inquit, regionem Bulgarum à sanctæ memoriæ Damaso Papa & deinceps usque ad paganorum irruptionem à sedis apostolicæ Præsulibus, quantum ad ecclesiasticæ provisionis atinet privilegium, moderatam; præsertim cum hoc nonnulla scripta, sed præcipue diversorum Pontificum Romanorum res gestæ, quæ in regestis antiquitus nostræ reservantur Ecclesiæ, clariùs attestentur. Respexit ad rescripta Pontificum quæ ab Holstenio edita sunt; de quibus etiam intelligenda sunt quæ idem ait in epistola sequenti, in qua scribit ad Episcopos & Clericos Græcos mirari se & vehementer*

obstupescere quòd illi sanctorum patrum canones obturatis oculis relegissent, & calcata conscientia terminos æternos à patribus positos transtulissent, & in alienam messem iudicij falcem misissent, in Illyrici provincias, quas tum Bulgarum natio retinebat, ingredientes, & ordinationes illicitas perpetrantes, cum & sacra Concilia sub sede beati Petri Apostolorum principis has olim provincias deguisse patenter innuant, & rerum gestarum à sancto Damaso Papa conscripta manifestè denuntiant.

IV. Sed instar omnium esse debet una Innocentij primi testificatio, ut qui non ita multò post Damasum in principali cathedra sedit. Hic enim ad Anyfium Acholij successorem scribens, ait se ipsi eandem potestatem committere quam à Damaso, Siricio, & Anastasio antè acceperat. Cui etiam (id est, Anyfio) tanti ac tales viri predecessores mei Episcopi, id est, sanctæ memoriæ Damasus, Siricius, atque supra memoratus vir, (id est, Anastasius) ita detulerunt, ut omnia quæ in illis partibus gererentur sanctitati tuæ, quæ plena iustitiæ est, traderent cognoscenda. Et in epistola ad Rufum, quæ ei delegat vices suas per Illyricum, non primitus hæc ita statuente, inquit, sed predecessores nostros apostolicos imitati, qui beatissimis Acholio & Anyfio injungi pro eorum meritis ista voluerunt.

V. Sed adversus illa quæ de Damaso dicta sunt opponi potest epistola Siricij, qui Damaso proximè successit, ad Anyfium: in qua vices suas per Illyricum delegans huic Episcopo, quem Damasi Vicarium fuisse scribit Innocentius, nullam Damasi mentionem facit, haud dubiè facturus, si eadem auctoritas ab illo tributa Anyfio fuisset. Præterea Leo primus repèrens primordia vicariatus Episcoporum Thesalonicensium in epistola ad Anastasium quæ ab Holstenio edita est, à Siricio incipit, omisso Damaso. Vnde concludi potest initia istius vicariatus Siricio deberi, non autem Damaso, contra quam placuit Innocentio, Nicolao, & Ioanni Pontificibus Romanis. Itaque altius investigandum est, quarendæque ratio aliqua conciliandæ hujus controversiæ. Facem heic nobis commodissimè præferet epistola Leonis de qua mox diximus: in qua tamen vicariatum Thesalonicensem repetat à Siricij delegatione, indicat aliquam ante illum fuisse istiusmodi delegationem in Illyrico, sed quæ certa tum primum ratione firmata sit. Ex quo colligere possumus Damasum mandata interduo aliqua, ubi occasio tulit, dedisse Acholio & Anyfio, ceterum nihil mansurum sancivisse; hoc verò exemplo invitatum Siricium vices suas Anyfio commisisse

Joan. VIII.
epist. 78.

Idem epist. 79.